

#13diesencatalà22

Durant aquests tretze dies m'he disposat a seguir el repte proposat pel Webcongrés de Cambridge. Aquest consistia a parlar en català durant tretze dies seguits. Tot i ser catalanoparlant, he viscut diverses situacions on el català com a llengua ha estat menyspreada. Contràriament, he estat present en moments on s'ha fet ús de la llengua catalana en certs àmbits que personalment, pensava que no se'n faria. Alguna de les experiències han sigut les següents:

Divendres 25 de febre

"El passat divendres vint-i-cinc de febrer vaig anar a una festa d'aniversari d'una amiga meua que feia divuit anys. La Maria, la meua amiga, havia organitzat un sopar en el barri de Sarrià de Barcelona i havia convidat a tots els seus amics del seu col·legi. Jo no els coneixia, ja que no anem a la mateixa escola. La Maria me'ls va presentar i em van caure molt bé. Tot i això, quan ens van servir el primer plat i vaig començar a parlar amb la majoria d'ells, em vaig adonar que era l'única en aquella taula que em dirigia a l'altra gent en català. Em vaig sentir pressionada a canviar la meua llengua al castellà per a no sentir-me incòmoda, ja que cada cop que parlava en català em contestaven en castellà."

Dimecres 2 de març

"Vaig anar a una botiga del meu barri situada en el Passeig de Sant Joan de Barcelona. Allà vaig voler comprar un parell de galetes per a berenar. A l'hora de pagar, li vaig preguntar al caixer: Perdoni, que em podria cobrar una bossa de plàstic per no dur les galetes a la mà? El senyor no em va entendre i li vaig tornar a repetir pensant que havia parlat massa de pressa. Però no va ser això, sinó que no entenia el català. Em vaig sentir obligada a refer la meua qüestió al castellà perquè m'entengués adequadament. No em va agradar gens la situació."

Divendres 4 de març

"El divendres quatre de març, vaig anar al gimnàs a fer esport durant una hora. Mentre estava en la cinta de córrer es va posar al meu costat una dona d'uns trenta anys aproximadament i em va començar a parlar. Aquesta va començar parlant en català, però després d'uns minuts va canviar al castellà. Em va explicar que era nascuda a Osca i que feia gairebé un any que estava vivint a Barcelona. Es va disculpar per canviar de llengua i em va dir que encara no dominava molt el català, però que uns dels seus propòsits d'aquest any 2022 era acabar-lo parlant perfectament. Li vaig somriure i li vaig dir que em semblava un molt bon objectiu per assolir. Em fa feliç veure com hi ha gent que encara li fa il·lusió aprendre amb tant entusiasme la llengua catalana".

Cap de setmana (cinc i sis de març)

"Aquest cap de setmana vaig anar amb la meva família a la nostra segona residència on tendim a passar la majoria de les vacances d'estiu. El pis està situat al passeig marítim de Cubelles, un petit poble de la Costa Daurada de Barcelona. Allà em vaig retrobar amb els meus amics de cada estiu. Entre nosaltres sempre parlem en castellà, ja que molts d'ells no dominen gaire el català i se senten millor parlant l'altra llengua.

Quan vaig arribar dissabte i vaig quedar amb els meus amics, un d'ells i justament el que menys m'esperava que ho fes, es va dirigir a mi parlant en català. Em va sorprendre molt i vam mantenir la conversa en català sense cap mena de problema. D'aquesta manera, a poc a poc, ell podrà millorar el seu domini de la llengua."

Dilluns 7 de març

"El dilluns set de març abans d'anar al meu entrenament de voleibol, vaig anar a sopar amb una amiga meva a un bar d'entrepanes situat en l'Eixample Dreta de Barcelona en el qual els propietaris són xinesos. Vaig demanar el que volia per sopar parlant en català, ja que estic acostumada a parlar aquesta llengua. Posteriorment, em vaig sentir malament, perquè pensava que no havia fet el correcte, ja que el cambrer potser no m'havia entès parlant aquesta llengua. Em va sorprendre molt, pel fet que l'asiàtic em va respondre amb un català d'un nivell excel·lent. Finalment, vaig poder demanar el que volia per sopar en la meua llengua, el català."

Dimarts 8 de març

"El dimarts vuit de març, vaig anar a pintar-me les ungles en un lloc especialitzat en aquest àmbit. A la cadira del meu costat, va seure una senyora i es va dirigir a la dependenta parlant en català. No era el típic català de Barcelona i ràpidament el vaig identificar, es tractava del nord-occidental. Les dependents no entenen el que la senyora demanava, ja que normalment elles parlen castellà i segurament, no estaven acostumades a mantenir una conversa amb aquell dialecte. La clienta va haver de començar a parlar en castellà, perquè de cap de les maneres les dependents l'arribaven a entendre".

Reflexió

Després d'haver viscut aquestes experiències, he pogut comprovar que el català és una llengua minoritzada i que en molts moments del nostre dia a dia hem de canviar la llengua al castellà perquè la gent del nostre voltant ens entengui i es pugui establir una conversa de manera fluida. Personalment, crec que hem de potenciar la parla del català i no hem de deixar que perdi importància, ja que estem en tot el nostre dret de triar si volem parlar català o castellà en el lloc on vivim. A més, penso que contra més llengües dominem, incloent-hi el català, millor serà pel desenvolupament personal i conjunt de tots nosaltres.

